

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 14P/38/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2215217167
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jakubová
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2015:2215217167.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda v konaní pred sudkyňou JUDr. Monikou Jakubovou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: G. W., A.. XX.Y. XXXX, W. J. A., maloleté dieťa zastúpené zástupcom kolízneho opatrovníka: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Dunajskej Strede, dieťa rodičov - matka: mal. T. D., A.. XX.A. XXXX, W. T. T. X., A. Č.. XXX/X, S..Č.. T. D. Č.. XXX/X, XXX XX Q. a otca: Š. W., A.. X.Y.D. XXXX, W. S. M. XXXX/X, S..Č.. Ú., Q. T. Č.. XX, XXX XX Ž., poručník maloletej matky: P. X., A.. XX. E. XXXX, W. H. M. Č.. XXXX/XX, XXX XX T. X., na návrh navrhovateľky: B. W., H.. I., A.. X.T. XXXX, W. T. D. Č.. XXX/X, XXX XX Q., o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča, takto

rozhodol:

Maloletý G. A.. XX.Y. XXXX sa zveruje do náhradnej osobnej starostlivosti starej matke zo strany otca maloletého B. W., A.. X.T. XXXX, pričom táto je povinná vykonávať osobnú starostlivosť voči maloletému v rovnakom rozsahu, ako by ju vykonávali rodičia, zastupovať ho a spravovať jeho majetok v bežných veciach.

Otec maloletého je povinný platiť výživné na maloletého G. sumou vo výške 30 % zo sumy životného minima pre nezaopatrené, nepľnoleté dieťa, určené v ustanovení § 2, písm. c/ zákona č. 601/2003 Z.z. v platnom znení vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Dňa 28.septembra 2015 bol tunajšiemu súdu doručený návrh navrhovateľky, v ktorom žiadala o zverenie maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti jej, ako starej matky maloletého dieťaťa. Svoj návrh odôvodnila tým, že matka je maloletá, a býva u nej. Otec maloletého - jej syn je t.č. vo výkone trestu odňatia slobody. Maloletá matka dovŕši pľnoletosť v novembri 2015, pričom navrhovateľka ju prichýlila aj s maloletým dieťaťom. Bývajú v trojizbovom rodinnom dome.

Súd vo veci vykonal dokazovanie jednak výsluchom účastníkov konania, a jednak sa oboznámil s obsahom pripojených listinných dôkazov, a to: rodným listom maloletého, výpisom z registra trestov navrhovateľky, potvrdením o dávkach dôchodkového poistenia navrhovateľky, potvrdením o zdravotnom stave navrhovateľky, potvrdením o trvalom pobyte navrhovateľky, ako aj pripojeným súdnym spisom tunajšieho súdu sp.zn. 6P/61/2014 a z neho správou Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny z 15.októbra 2014, trestným rozkazom tunajšieho súdu sp.zn. 2T/158/2014 z 29.júla 2014, správou z prešetrovania pomerov z 27.januára 2015, vyjadrením detského oddelenia NsP T. X. z 9.marca 2015, správou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody z 2.apríla 2015, písomným vyjadrením otca maloletého dieťaťa, ako aj vyjadreniu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny z 30.10.2015, a rozsudkom tunajšieho súdu čík.

6P/61/2014-39 z 9. júna 2015 a správou Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny zo 7. júla 2015 a súdnym spisom č.k. 9P/82/2014. Následne, v súlade s § 167 O. s. p. v spojitosti s § 120 ods. 4 O. s. p. vyhlásil na pojednávaní dokazovanie za skončené.

Podľa § 44 ods. 1 Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), náhradnou starostlivosťou je viacero osobitne usporiadaných, na seba navzájom a vzájomne sa podmieňujúcich dočasných opatrení, ktoré nahrádzajú osobnú starostlivosť rodičov o maloleté dieťa v prípadoch, ak ju rodičia nezabezpečujú alebo nemôžu zabezpečiť.

Podľa § 44 ods. 2 ZR, náhradná starostlivosť, na ktorej základe vznikajú vzťahy medzi maloletým dieťaťom a inou osobou, môže vzniknúť len rozhodnutím súdu a jej obsah tvoria práva a povinnosti vymedzené zákonom alebo súdnym rozhodnutím.

Podľa § 44 ods. 3 písm. a) ZR, náhradnou starostlivosťou je zverenie maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti inej fyzickej osoby než rodiča (ďalej len „náhradná osobná starostlivosť“).

Podľa § 44 ods. 4 ZR, súd pri rozhodovaní o tom, ktorý zo spôsobov náhradnej starostlivosti zvolí, vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 1 ZR, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 ZR, pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa ustanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 4 ZR, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 6 ZR, rodičia maloletého dieťaťa vykonávajú práva a povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností len v rozsahu, v akom nepatria osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Rodičia majú právo stýkať sa s maloletým dieťaťom, ktoré bolo zverené do náhradnej osobnej starostlivosti. Ak sa s osobou, ktorej bolo maloleté dieťa takto zverené, nedohodnú o výkone tohto práva, rozhodne na návrh niektorého z rodičov alebo tejto osoby súd.

Podľa § 45 ods. 7 ZR, vyživovacia povinnosť rodičov voči maloletému dieťaťu rozhodnutím súdu podľa odseku 1 nezaniká.

Podľa § 45 ods. 8 ZR, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 ZR, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 ZR, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 ZR, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrované dieťa podľa osobitného zákona.

Vzhľadom na skutočnosť, že súdu boli predložené, všetky doklady potrebné k rozhodnutiu o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti, a to starej matke maloletého, takisto bola preukázaná riadna starostlivosť a záujem o dieťa zo strany starej matky, a zverenie maloletého je jednoznačne v záujme dieťaťa, preto súd tomuto návrhu vyhovel v plnom rozsahu. Matke povinnosť platiť výživné vzhľadom na jej vek neuložil. Pričom otcovi maloletého uložil povinnosť platiť výživné na maloletého tak, ako je určené vo výroku tohto rozsudku.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je možné podať odvolanie, nakoľko sa účastníci po vyhlásení rozsudku a jeho krátkom odôvodnení účinne vzdali odvolania, okrem otca maloletého dieťaťa, ktorý môže podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, na Krajský súd v Trnave cestou tunajšieho súdu.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

a) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

b) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

c) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

d) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

e) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 205 ods. 1, 2 O. s. p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z. z. (Exekučný poriadok).